

Χάρος και με πάρη 'ς τὸ στερνὸ μου κρεβάτι.

'Ανάθεμα σ' ὅποιον ἀκούει γυναικας λόγια!
Μὰ ἔννοια σου κ' ἐκείνη ἔμαθα τὴν κατάντια
της· Κακὴ κακῶς ἐξεψύχησε!...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ

'Απὸ τοῦ θανάτου τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου τὰ γερμανικὰ φύλλα βρῖθουσιν ἀνεκδότων περὶ αὐτοῦ, ὧν πλεῖστα εἶνε χαρακτηριστικώτατα τοῦ ἀγαστοῦ ἤθους τοῦ μεγάλου μονάρχου. Τινὰ τούτων ἐδημοσιεύσαμεν ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ. Σήμερον σταχυολογοῦμεν τὰ ἐπομένα·

Ὅταν τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος τῆς Αὐστρίας ἐν τινι συνεντεύξει μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας ἐν Γαστάιν ἀπεχαιρέτα αὐτόν, ἠθέλησεν οὗτος νὰ συνοδεύσῃ αὐτούς εἰς διάστημά τι μακρότερον. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας παρεκάλεσε τότε τὸν γηραιὸν φίλον του νὰ φεισθῇ τῶν δυνάμεών του καὶ νὰ μὴ ἐπιμείνῃ βαδίζων πλειότερον. Ἄλλ' ὁ Γουλιέλμος δὲν ἤθελε νὰ ὑποχωρήσῃ.

— Τότε σὲ διατάσσω νὰ μείνῃς, εἶπε γελῶν ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, ὡς γνωστὸν δὲ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἔφερον ὁ Γουλιέλμος στολὴν αὐστριακοῦ συνταγματάρχου.

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας τότε ἐτάνυσεν εἰς ὕψος τὸ μέγα σῶμά του, ἐχαιρέτισε στρατιωτικῶς καὶ «Τότε πρέπει νὰ ὑπακούσω» εἶπε καὶ ἀπῆλθε.

* *

Ὁ αὐτοκράτωρ ἐπιθεωρῶν ἐν ἔτει 1875 τὸν καλούμενον βασιλικὸν κώδωνα τῆς Κολωνίας, ὅστις σήμερον προσκαλεῖ διὰ τοῦ μεταλλικοῦ αὐτοῦ ἤχου τοὺς πιστοὺς εἰς τὸν μέγαν ναὸν τῆς πόλεως ταύτης, εἶπεν εἰς τὸν κατασκευαστὴν αὐτοῦ χύτην Χάμμ·

— Ὁ κώδων οὗτος θὰ σὰς ἔδωσε βεβαίως πολλαῖς σκουτοῦρες μέχρι τῆς κατασκευῆς του.

— Μάλιστα, μεγαλειότατε, ἀπήντησεν ὁ Χάμμ, πολλαῖς νύκτες δὲν ἐκοιμήθηκα ἐξ αἰτίας του.

— Νὰ σοῦ εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν, ἀγαπητέ μου Χάμμ, εἶπε τότε ὁ αὐτοκράτωρ, καὶ ἐμένα ἀφῆρεσε τὸν ὕπνον πολλῶν νυκτῶν τὸ μέταλλον διὰ τοῦ ὁποίου ἐχύθη ὁ κώδων οὗτος.

Ὁ κώδων κατεσκευάσθη ὡς γνωστὸν ἐκ τοῦ

μετάλλου τῶν κυριευθέντων γαλλικῶν ὄπλων.

* *

Κατὰ τινὰ τῶν τελευταίων ἀδιαθεσιῶν τοῦ ἀποθανόντος αὐτοκράτορος ἦτο συμβούλιον τῶν ἱατρῶν ἐν τῷ δωματίῳ του. Ἐνῶ δὲ ἀπαντες συνίστων αὐτῷ ἡρεμίαν σώματος καὶ πνεύματος, τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ διήρχετο κάτωθεν τῶν ἀνακτόρων ἡ φρουρὰ μετὰ τῆς μουσικῆς. Ὁ αὐτοκράτωρ διητυνῆθη πρὸς τὸ παράθυρον. Ὅτε δὲ τῶν ἱατρῶν τις ἠθέλησεν νὰ ἐμποδίσῃ αὐτόν, ἀ'Αφήσατέ με, ἀπεκρίθη γελῶν, πρέπει νὰ φανῶ εἰς τὸ παράθυρον εἶνε μεσημέρι καὶ εἰς τὸν ὁδηγὸν τοῦ Βερολίνου εἶνε γραμμέρον ὅτι αὐτὴν τὴν ὥραν δύναται τις νὰ με ἴδῃ ἀπὸ τὸν δρόμον εἰς τὸ παράθυρον.»

* *

Ὅταν ἡμέραν τινὰ ὁ αὐτοκράτωρ ἐπεθεώρει κατὰ τὸ προπαρελθὸν θέρος τὰς φυτείας τοῦ κήπου Babelsberg ἠκολουθεῖτο ὑπὸ τινος βοηθοῦ τοῦ κηπουροῦ, οὔτινος ἡ διηνεκῶς ἀξαναομένη στενοχωρία ἔκαμεν ἐντύπωσιν εἰς τὸν μονάρχην. Ἐρωτήσας δὲ τὴν αἰτίαν τῆς στενοχωρίας ἔμαθεν ὅτι ὁ κηπουρὸς εἶνε μονοετῆς ἐθελοντῆς εἰς τὸν στρατὸν καὶ ὅτι κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἔπρεπε νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ τάγμα του ἐν Potsdam.

— Τότε, εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ βλέπων εἰς τὸ ὠρολόγιόν του, βεβαίως ἤργήσατε. Ἐν τούτοις ἐνδυθῆτε τὴν στολὴν σας καὶ παρουσιασθῆτε εἰς ἐμέ.

Ὅτε δὲ ὁ καλὸς στρατιώτης παρουσιάσθη μετ' ὀλίγον ἐν στολῇ, ὁ αὐτοκράτωρ καθήμενος ἐν τῇ ἀμάξῃ τὸν διέταξεν νὰ ἀνέλθῃ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἀμάξης μετὰ τῆς πανοπλίας του.

Ὁ ἀμαξηλάτης ἐμάστιξε τοὺς ἵππους καὶ ταχέως διηύθυνεν αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ στρατῶνος, ἐν ᾧ ἀνῆκεν ὁ στρατιώτης. Δυστυχῶς ὁμως ἡ ὥρα εἶχε παρέλθει.

— Κύριε Λοχαγέ, εἶπε τότε ὁ αὐτοκράτωρ εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τῆς ἡμέρας, σὰς φέρω ἕνα βραδύναντα. Ἄλλ' ὅταν θὰ τὸν τιμωρήσῃτε, μὴ λησμονήσῃτε παρακαλῶ ὅτι ἐγὼ εἰμαι ἡ ἀφορμὴ τῆς βραδύτητός του.

* *

Τὰ ῥωσικὰ φύλλα διηγοῦνται τὸ ἐξῆς ἀνεκδοτὸν περὶ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, συμβῆν κατὰ τὸ ἔτος 1870 ἐν Ἑμς. Πρωῖαν τινὰ εὐρίσκοντο αὐτόθι εἰς τὸν πρὸ τῆς πηγῆς περιπατοῦν ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ὁ Β' τῆς Ῥωσίας καὶ συνωμίλου καθίσαντες ἐπὶ τινος θρανίου. Οἱ ἐν Ἑμς ὁμως διατρίβοντες θαμῶνες τῶν λουτρῶν,

οἵτινες ἤθελον νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς εὐκαιρίας νὰ ἴδωσιν ἐκ τοῦ πλησίον τοὺς δύο κραταιοὺς μονάρχας ἐξηκολούθουν περιπατοῦντες πρὸ αὐτῶν καὶ κυρίως πρὸ τοῦ θρακίου οὕτως ὥστε ὁ Τσάρος δυσηραστήθη καὶ διὰ φράσεως δεικνύουσης θυμὸν ἐξεδήλωσε τοῦτο εἰς τὸν Γουλιέλμον. Οὗτος ὅμως οὐδόλως ἐνοχλούμενος ἐκ τῆς τοιαύτης ἐπιθυμίας τοῦ κοινού, παρηγόρησε γελῶν τὸν Τσάρον καὶ δείξας τὸν κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην διερχόμενον καὶ εὐσεβάστως χαιρετῶντα Βίσμαρκ:

— Τώρα θὰ μείνωμεν ἡσυχoi, εἶπε γελῶν.

— Καὶ διατί; ἠρώτησε μετ' ἀπορίας ὁ Τσάρος.

— Διατί; Δὲν βλέπετε ὅτι διέρχεται ὁ Βίσμαρκ; Αὐτὸς εἶνε διασημότερος ἡμῶν! Τώρα τὸ κοινὸν θὰ τρέξῃ ἀπὸ πίσω του καὶ θὰ ἀφήσῃ ἡμᾶς ἡσυχους.

ΤΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ἄποια τις εἶνε ἡ χημικὴ σύνθεσις ἀνθρώπου βαρύνοντος 70 χιλιόγραμμα; Ἐξηκριβώθη λεπτομερέστατα ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης.

Ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι ὑπάρχουσι 13 στοιχεῖα, ὧν 5 ἀέρια καὶ 8 στερεά. Ὁ ἄνθρωπος ἰδίᾳ εἶνε πεπλασμένος ἐξ ὀξυγόνου καθ' ὑπερβολὴν πεπιεσμένου. Τὸ ἡμέτερον σῶμα περιέχει 44 χιλιόγραμμα ὀξυγόνου, οὗτινος ὁ ὄγκος, ἐν συνθέσει θερμοκρασίᾳ, θὰ ὑπερέβαινε τὰ 30 κυβικὰ μέτρα. Ὑδρογόνου μόνον 7 χιλιόγραμμα περιέχονται ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι, ἀλλὰ τὸ ὕδρογόνον εἶνε ἐλαφρότατον καὶ τὰ 7 ταῦτα χιλιόγραμμα ἐλεύθερα θ' ἀπετέλουν ὄγκον 80 κυβικῶν μέτρων. Διὰ τοῦ ὕδρογόνου 12 ἀνθρώπων θὰ ἐπληροῦτο εὐκόλως ἀερόστατον χωρητικότητος 1000 κυβικῶν μέτρων, δυνάμενον ν' ἀνασῆρη τρεῖς καὶ τέσσαρας ἀεροπόρους.

Ἄζωτον περιέχει ὁ ἄνθρωπος μόνον 1 χιλιόγραμμα καὶ 72 γραμμάρια, χλώριον 800 γραμμάρια, φθόριον 100 γραμμάρια.

Ἐκ τῶν στερεῶν στοιχείων πλεονάζει ὁ ἄνθρωπος: 22 χιλιόγραμμα. Εἶτα ἔρχονται ὁ φωσφόρος: 800 γραμμάρια καὶ τὸ θεῖον 100 γραμμάρια. Οὐδ' ἔχνος πολυτίμου μετάλλου εὑρηται ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι. Μέταλλον μᾶλλον πλεονάζον εἶνε τὸ τιτάνιον, βάρους 1 χιλιόγρ. 750 γραμμ., εἶτα τὸ ποτάσιον: 80 γραμμ., τὸ σόδιον: 70 γραμμ., τὸ μαγνήσιον: 50 γραμμ. καὶ τέλος ὁ σίδηρος: 50 γραμμάρια.

Σημειωτέον ὅμως ὅτι τὰ διάφορα ταῦτα συστατικά εὑρῆνται ἐν συνθέσει ποικιλωτάταις καὶ πολυπλοκωτάταις, οὐχὶ δ' οὕτως ὡς ἀπληρηθῆσαν εὐκρινῆ καὶ χωριστά.

Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΜΟΛΤΚΕ

Κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς αὐλῆς τοῦ Κρεῖζῶ εὐρίσκειται δρῦς φυτευθεῖσα τῷ 1870, ὑφ' ἣν κείται μέγα τεμάχιον γρανίτου φέρον τὴν ἐπομένην ἐπιγραφὴν: «*Sedán I. IX. 1870*». Ἐνθεν καὶ ἔνθεν τῆς εἰσόδου εἶνε τοποθετημένα δύο τηλεβόλα, προσφερθέντα εἰς τὸν στρατάρχην ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τὴν 18 Αὐγούστου 1871, εἶνε δὲ ὀρειχάλκινα τῶν 15, κυριευθέντα ἐν Σοασσῶν. Μεγάλῃ κλιμακῇ φέρει εἰς τὸν πύργον ἀνεγερθέντα κατὰ τὸν ρυθμὸν τῆς ἀναγεννήσεως. Πάντα τὰ δωμάτια αὐτοῦ εἶναι λίαν εὐρύχωρα, ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἔχνος ἔχουσι πολυτελείας, οὔτε παραπετάσματα θυρῶν οὔτε τάπητας οὔτε σκίμποδας, οὐδὲν ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐξ ἐκείνων, δι' ὧν οἱ πλοῦστοι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ἀγαπῶσι νὰ περιβάλλωνται.

Ὁ Μόλτκε ἀγαπᾷ τὸ Κρεῖζῶ ὡς δημιουργημά του· καὶ πράγματι οὕτως ἔχει, διότι ὅτε τὸ 1868 ἠγόρασεν αὐτὸ ἦτο ἐγκαταλελειμμένον καὶ παραμελημένον πρὸ πολλοῦ, ἐνῶ νῦν εἶνε ἐν τῶν ὠραιότερων κτημάτων τῆς χώρας· τὸ περὶ τὸν πύργον ἄλλος ἐδημιουργήθη οὕτως εἰπεῖν ὑπὸ τοῦ στρατάρχου.

Τὸ ἄλλος τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν χαρμονὴν αὐτοῦ κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς. Ὁ στρατάρχης ἐγείρεται πάντοτε λίαν πρῶτῃ, ἀγνοεῖ τὰς ἀνέσεις τοῦ πρῶινου ἀτμηλήτου. Ἐν τῷ ἱματιοφυλακίῳ αὐτοῦ οὔτε κοιτωνίτης οὔτε εὐμαρίδες ὑπάρχουσι. Μόλις ἐγερθῆ, ἐνδύεται καὶ ἐξέρχεται· οὐδεμίᾳ κακοκαιρίᾳ κωλύει αὐτὸν ἀπὸ τοῦ νὰ μείνῃ ἔξω δλοκλήρους ὥρας, ἡ δὲ μόνη ὑποχώρησις, ἣν δὲν ἐπαξιοῖ νὰ κάμῃ εἰς τὴν βροχὴν, εἶνε ἡ ἀνύψωσις τοῦ περιλαιμίου τοῦ μανδύου του, ἀλλ' ὅπως πράξῃ τοῦτο, δέον νὰ βρέχη ραγδαίως.

Μετὰ τὸν καφφέ ὃν παραθέτουσιν αὐτῷ τὴν 7ην ἐργάζεται ἄχρι τῆς 10ης, εἶτα ἐξέρχεται φέρον ἐν τῷ θυλακίῳ του δενδροφαλίδα καὶ ράβδον περιέχουσαν πρίονα. Οὕτω δὲ βαδίζει, μόνις κύπτων ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ὀγδοήκοντα ἐπτά ἐτῶν του.

Εἰς τὴν ἄκρον τοῦ ἄλλους εὐρίσκειται μικρὸν τι ὕψωμα, ἐφ' οὗ ὕψικομα δένδρα περιβάλλουσι τὸν περικλείοντα τὸν τάφον τῆς συζύγου του ναῖσκον. Καθ' ἐκάστην δὲ ἐπισκέπτεται τὸ ἡρεμὸν ἐκεῖνο μέρος καὶ ἀσκεπῆ ἔχων τὴν κεφαλὴν ἀποθέτει ἐν ρόδον ἢ ἕτερον τι ἄνθος ἐπὶ τῶν λειψάνων τῆς προσφιλοῦς αὐτῷ συμβίου.

Τὴν 1 μ. μ. ὁ κῶδων ἀναγγέλλει τὸ γεῦμα εἰς ὃ παρακᾶθηνται δύο ἀνεψιοὶ τοῦ Μόλτκε μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των. Ὁ στρατάρχης ἀγαπᾷ πολὺ τὰ παιδιά. Τὸ γεῦμα τελειώνει ταχέως, διότι ὁ Μόλτκε δὲν ἀρέσκεται νὰ